

Definicja programowania strategicznego

Programowanie strategiczne jest istotnym elementem koordynacji działań różnych podmiotów wokół - uznanych za nadrzędne - celów rozwojowych. Polega na pośrednim kształtowaniu procesów społeczno-gospodarczych za pomocą środków i narzędzi dostępnych w ramach obowiązujących regulacji, a zarazem mieszczących się w standardach dopuszczalnych w ugrupowaniu integracyjnym, do którego kraj należy. Przyczynia się ono do wspierania rozwoju wybranych kierunków i dziedzin uznanych za priorytetowe oraz służy koordynacji działań różnych podmiotów w aspekcie przedmiotowym, czasowym i terytorialnym.

Na rosnącą świadomość myślenia o potrzebie i zakresie programowania rozwoju społeczno-gospodarczego kraju w coraz większym stopniu wpływają skutki globalizacji oraz szersze i bardziej aktywne włączanie się Polski w procedury UE, nie tylko związane z programowaniem celów i priorytetów finansowanych ze środków unijnych, ale przede wszystkim z aktywnym uczestnictwem w tworzeniu wizji rozwoju UE w perspektywie średnio- i długookresowej. Programowanie strategiczne jest istotnym elementem koordynacji na poziomie kraju działań różnych podmiotów wokół uznanych za nadrzędne celów rozwojowych. Z drugiej zaś strony, z uwagi na wcześniejszą identyfikację własnych potrzeb rozwojowych, pozwala na tworzenie europejskiej przestrzeni dla ich realizacji.

Za ważny etap w procesie rozwoju programowania strategicznego w Polsce uznać należy uchwalenie pod koniec 2006 roku *Ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju*, w której programowanie strategiczne uznane zostało za podstawowe narzędzie prowadzenia polityki rozwoju. Zgodnie z zapisami Ustawy: Organami prowadzącymi politykę rozwoju są:

- w skali kraju - Rada Ministrów,
- w skali regionu - samorząd województwa,
- w skali lokalnej - samorząd powiatowy i gminny.

Politykę rozwoju prowadzi się na podstawie strategii rozwoju . Strategiami rozwoju są:

- strategia rozwoju kraju,
- strategie sektorowe,
- strategie rozwoju województw.

Wśród potencjalnych korzyści płynących z posiadania tego typu dokumentu, zwraca się uwagę zwłaszcza na następujące:

- identyfikacja najważniejszych wyzwań i problemów, które wymagają rozwiązania, a przez to umożliwienie wcześniejszego podejmowania działań mających na celu przygotowanie kraju i społeczeństwa do potrzeb, które niesie przyszłość,
- umożliwienie koncentracji środków na przedsięwzięciach najważniejszych,
- sformułowanie kierunkowej wizji ogólnej oraz bardziej szczegółowych ujęć odcinkowych, pomocnych w organizowaniu działań w poszczególnych dziedzinach życia w taki sposób, aby były wzajemnie zgodne i odpowiadały celom wytyczonym w strategii,
- stworzenie warunków unikania sprzeczności pomiędzy decyzjami krótkookresowymi a potrzebami długookresowymi,
- umożliwienie skoordynowania działań różnych podmiotów wokół celów uznanych za nadrzędne.